Ч. 233. Второк 29 (16) жовтня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостваx на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Стан здоровля Цісаря. — Наради міністрів. — Засідане палати панів. — Роздор в ческім таборі.

„Korresp. Wilhelm" доносить: Реконвалесценция Цісаря поступає дальше успішно. Нежит і кашель зникають цілковито. Нині вже можна сказати, що Цісар перебув недугу щасливо і в короткім часі буде цілком здоровий. По спокійно проведеній ночи з пятниці на суботу, Цісар був цілу суботу в дуже добрім настрою. Апетит все єсть дуже добрий, стан сил знаменитий. В суботу в полудне відбув Цісар звичайний прохід в малій ґалериї. Стан здоровля монарха такий добрий, що вже слідуючого тиждня будуть могли розпочати ся окремі авдиенциї в Шенбруні. Небавом буде міг Цісар проходжувати ся на вільнім воздусі. На вечірну візиту в суботу проф. Найсер вже не прибув. — Дальше доносять: Вчера Цісар спав спокійно. Кашель не богато перешкаджав. Вчера рано встав Цісар як звичайно і з'їв снідане з апетитом. О год. 9 рано був Цісар на службі Божій, відправленій в єго комнаті, а відтак полагоджував ріжні справи. В полудне відбув прохід по ґалериях замку. Кождого вечера перед тим брав Цісар інгалациї; вчера вечером вже інгалациї не брав.

Вчера перед полуднем в міністерстві справ заграничних у Відни під проводом бар. Еренталя відбула ся спільна нарада міністрів, в котрій взяли участь оба президенти кабінету, бар. Бек і др. Векерле, міністер війни ґен. Шенайх, командант маринарки ґр. Монтекукколі, спільний міністер скарбу, бар. Буриян, міністер скарбу др. Коритовский і секретар державний в угорскім міністерстві скарбу Попович. Конференция тревала чотири години. Раджено над спільним буджетом на р. 1908.

По полудни др. Векерле і Попович від'їхали до Будапешту. — По спільній конференциї відбула ся нарада австрийских міністрів, на котрій затверджено ухвали в справі спільного буджету, які запали на спільній конференциї. — Що до підвисшеня официрских плат показали ся потрібні дальші переговори, від котрих висліду буде зависіти остаточно рішене в тій справі.

В суботу відбуло ся засідане палати панів. На початку засіданя президент кн. Віндішґрец виявив радість, що в стані здоровля Цісаря прийшло хоч ще не цілковите однако дійстне поліпшене. Член палати ґр. Семеньский, котрий перший раз появив ся в палаті, зложив обіт. Президент предложив вибір комісиї, зложеної з 25 членів, для передвступних нарад над угодовими предложенями та відослане тих предложень без першого читаня до комісиї, скоро лиш увійдуть. Внесене ухвалено: до комісиї тої вибрано між иншими ґр. Лянцкороньского і ґр. Пініньского. — Проєкт закона в справі контрактів службових для осіб занятих в службі лісній і рільничій, приділено окремій комісиї з 15 членів. До тої комісиї увійшов також між иншими др. Стан. Мадейский. По виборах прочих комісий закрито засідане. Речинець слідуючого буде поданий в дорозі письменній до відомости.

Теперішні відносини серед ческих послів, які не входять до социяльно-демократичного клюбу, представляють вид незвичайно сумний. Ситуация остає неясною, як була, тривкість яких-небудь відносин не перетягає ся і через добу. Стиране поодиноких ґруп, подиктоване взаїмною конкуренциєю або і особистими противностями, брак якого-небудь впливовійшого посла-провідника — одним словом безладє у внутрі а безсиле на вні — отсе характеристика ческої репрезентациї, яка не може здобути ся не то на один клюб, але навіть на клюбову спілку, злучену якимись близшими взаєминами.

Найгірший і найдурнійший чоловік в Туреччині.

(З анґлійского — Сам. Кокса).

Одного разу мешкав недалеко Золотих ворiт в Константинополи маючий чоловік, назвищем Мустафа. Коли вже мав умирати, прикликав до себе свого сина і сказав єму: Мій дорогий хлопче, незадовго умру, однако заки розстану ся з тим сьвітом, скажу тобі мою послідну волю. Ось тут маєш сто фунтів золотом, даш їх найгіршому чоловікови, якого найдеш, а ось других сто фунтів, котрі віддаш найдурнійшому.

Кілька днів пізнійше помер старий Мустафа, а єго син пійшов глядати найгіршого чоловіка. Многих єму показувано, але не вдоволнили єго в цілости. Вкінци наймив коня і удав ся до Йосґат в Малій Азиї. Там всі мешканці одноголосно сказали єму, що не може бути гіршого чоловіка під сонцем, як їх каді (судия) і він увірив їм. Пійшов отже до него заявив єму послідну волю вітця, додаючи:

— Позаяк я хотів би єї виповнити дословно, то даю тобі ось тих сто фунтів.

— А звідкиж знаєш — спитав каді — що я такий злий, як мене представляють.

— Сьвідчить о тім ціле місто — відповів молодець.

— Отже мушу тобі сказати, мій хлопче, що ніколи нічого не приймаю дармо. Не можу отже взяти тих гроший, хиба що дам тобі щось за них.

Замітка кадіого видавала ся справедливою, але що хлопець хотів дуже виповнити волю вітця, то обставав при своїм.

— Пане судия — сказав — а коли мені продаш що небудь, чи гадаєш, що не нарушу тим волі мого вітця?

— Зажди — відповів каді. — розглядаючи ся довкола і глядаючи чогось, що було би згідне з тою волею. Довго надумував ся, вкінци блиснула єму щаслива гадка. Видячи, що подвірє єго дому завалене грубою верствою снігу, сказав:

— Ось продам тобі той сніг. Чи годиш ся на те?

— Добре — відповів молодець — знаючи, що сніг не може мати ніякої вартости.

Отже каді зробив нотарияльний акт продажи, перечислив виплачені гроші, а хлопець вернув до дому. Однако не був певний, чи точно довершив волю вітця, бо остаточно каді не видав ся єму так дуже злий. Але єго сумніви не довго тревали.

Слідуючого дня прийшов до него вчасним ранком писар кадіого і заявив єму, що той хоче єго бачити.

— Дуже добре, зараз прийду.

— Ні — наставав писар — мусиш іти зараз зі сином, такий маю приказ.

Молодець упирав ся, але вкінци рішив ся послухати.

— Чого хочеш від мене, каді еффенді? — спитав.

— Тішу ся, що ти прийшов — відповів судия — бо ось маєш сніг на моїм подвірю, котрий мені дуже недогідний. Власти не можуть відповідати за чужу власність, коли властитель сам єї не пильнує. Того депозиту не можу тобі сховати ні укрити, при тім займає він дорогу, що стоїть отвором для публики, отже може бути потоптаний або украдений. Може навіть стопити ся, а вина упала би відтак на мене. Отже відвічальности такої не можу брати на себе і прошу тебе, аби ти забрав собі той сніг.

— Алеж каді еффенді, я о него цілком не дбаю. Нехай собі топніє, нехай єго крадуть, чи топчуть. Мені то всьо одно. Вартости єго не буду допоминати ся.

— Нічо з того, мій любий. Не маєш права публичної дороги в той спосіб замикати. І коли не забереш свого снігу, буду мусів замкнути тебе до арешту і зробити відвічальним за марноване власности, котра належить не тілько до тебе, але в будучности і до твоїх спадкоємців.

— То нехайже той сніг на мій кошт виметуть.

— Ще чого! А щож то я твій слуга? До того коштувало би то дуже богато.

— Нехай буде. Радо заплачу.

— Треба на то яких двацять фунтів.

— Дам їх.

І так каді видусив ще двацять фунтів від сина Мустафи. Однако той не жалував ся

Ситуация витворена висл'дом останних виборів, загнала ческу репрезентацию в тісний кут. Замішане, яке панує нинї серед неї, то тілько наслідок того, що она шукає нових доріг, відповідних єї внутрішному укладови. Могутні колись Молодочехи стають незначною ґрупою. В виду сего їх спосібний провідник др. Крамарж почав робити енерґічні заходи, щоби перед загалом затерти глубокі провали, які ділять поодинокі ческі посольскі ґрупи, та щоби удержати бодай позір того, що колись було фактом, а іменно, що провід ческої політики остає на дальше в руках его партийних товаришів а радше в его власних. Ось тому видвигає він в останних часах політику постулятову, домагає ся ческого університету в Берні, ческої мови урядової і т. д., щоби піднести добре імя своєї партиї серед виборчих мас та щоби рівночасно потягнути за тими кличами хочби й чистою пресиєю ческих аґрарців і клерикалів. В консеквенциї сего мусїло би прийти до конфлікту з кабінетом бар. Бека, який згаданих вже постулятів ческих в теперішній хвили сповнити не може. Коли би комбінациї єї були здїйстнили ся, коли би до воза постулятової політики др. Крамарж всцїв був запрягти аґрарців, клерикалів і радикалів, то ческа тактика з опозициї мусїла би перейти в обструкцию.

Оногди відбули міністри др. Форшт і др. Пацак в присутности др. Крамаржа конференцию з бар. Беком, на якій він заявив, що ческих домагань вдоволити не може. В виду сего заявив відтак др. Крамарж на конференциї ческої парляментарної комісиї, що др. Форшт і др. Пацак подають ся до димісиї, що они вже й зробили. Однако загалом припускають, що Цїсар димісиї їх в виду теперішної ситуациї не прийме і задержить їх в урядї аж до укінченя угоди. В виду димісиї ческих міністрів, відпали промови міністрів, які мали они виголосити при першім читаню, бо др. Форшт в теперішну хвилю не міг би промавляти як міністер торговлї. Бар. Бек веде безперервно конференциї з евентуальними кандидатами на нових ческих міністрів, як Воганка, Прашек і Груби. Воганка або Груби мав би обняти теку міністра торговлї а Прашек — міністра-земляка. „Ceske Slovo“ доносить, що Прашек тілько тому не приняв предложеної єму теки, що домагав ся конче теки рільництва. Алеж неохота Прашка має своє жерело в чім иншім, а то в боязни перед трудностями, яку єму зладила вибіи молодоческа меншість. Кандидатуру Грубого має попирати значно др. Люеґер. В виду сего набирає криза в ческім таборі також значіня загально австрийского.

Новинки.

Львів, дня 28-го жовтня 1907.

— Нові почтові уряди. Ц. к. Міністерство торговлї позволило на отворене почтового уряду на двірци в Соколици на шляху Самбір-Сянки і в Подлївцї ярославского повіта.

— Важність сьвідоцтв. Міністерство віроісповідань і просьвіти признало сьвідоцтвам курсовим і матуральним ґімназиї в Дольній Тусли в Боснї, в котрих знаходить ся нота з грецкої мови важність у всїх королївствах і краях заступлених в Радї державній.

— Зарядженя антихолєричні. Після донесеня консуляту в Варшаві стверджено в люблиньскій ґуберниї случаї холери. В виду того зарядило Намістництво ревізию лїкарску осіб прибуваючих з Росиї і їх пакунків в місцях входових Надбжезе, повіта тарнобжеского, Майдан сїнявский повіта ярославского а в наслїдок того, що холера ширить ся у волиньскій ґуберниї, також в Будї збараскій в збараскім повітї. Прикоморки Лонжек в повітї низькім і в Стремильчу в повітї бродскім замкнено для руху особового і товарового.

— Дрібні вісти. Властитель дібр Вигода коло Бродів, Самуїл Віттлїн, збанкротував, завісивши виплати на більше як пів міліона корон. — У Відни арештовано оногдї мнимого лїтерата Зиґмунта Черкавского за вимушене 8000 К від одної вдови по послї.— В Ціріху, в Швайцариї, відбуло ся в суботу цивільне вінчане Леопольда Вельфлїнґа (бувшого австрийского архикняза) з панною Ріттерівною. — В Лїпінах на прускім Шлеску згоріли оногдї 3 домки, а серед згарищ знайдено три спалені на вугіль трупи. Здогадують ся, що се були галицкі робітники, котрі будучи занятї в недалекій копальни, ночували в тих домиках.

— Відкриті фрески. В церкви сьв. Пятниць у Львові відкрито— як ми вже о тім доносили — старинні мальовила у вежи церковній, котра мала бути збурена. Розслїди комісийні навели на нове відкритє. Показало ся, що фасаду вежі кінчать луки романьскі на ренесансових пілястрах, котрі були укриті під ошальованем і тинком, а понад луками знаходить ся фриз ширини 1 метра, мальований красками аль фреско, представляючий анґелики, орнаменти і народні мотиви та напись 1643. В виду того відкритя комісия порішила, що вежу треба лишити, фрески відновити а попередний проєкт перебудови змінити відповідно до давної архітектури.

— Самоубийства. При ул. Калечій у Львові пострілив ся в суботу 17-лїтний Зиґмунд Куцель з незвістної причини. Недоспілого самоубийника відставила ратункова поготівля до шпиталю. — В однім з готелїв в Кракові строїв ся заживши 12 пастильок сублїмату, 28-лїтний Вацлав Оленцкий, що приїхав з Варшави. — На черновецкім передмістю Калїчанцї повісив ся у своїй стайни пенсионований топник желїзничий, 63-лїтний Онуфрий Доленчук наслїдком родинних непорозумінь. — В Ставчанах кіцманецкого повіта утопив ся в керници 62-лїтний селянин Григорий Филипчук.

— Судьба росийских поселенцїв на Сибірі. Як звістно, росийске правительство заряджує чимраз більший нужді широких сільских мас між иншим в той спосіб, що кольонїзує селянами Сибір. Яка та кольонїзация в практицї, поучує в „Біржевих Ведомостях“ інжинїр Івановский, директор сибірскої желїзниці. За минувший пірік привезено на Сибір 250.000 людий: власти заосмотрюють їх в сьвідоцтва убожества і на тім кінчить ся їх опіка. Остаточно в тім самім часї 50.000 переселенцїв вернуло ся в родинні сторони, стративши послїдний гріш, в лахманах, з родиною здесяткованою недугами; бо прибувши до „обіцяної землї“, люди цїлими тижднями мусять спати під отвертим небом та мерзнути на морозах. Смертельність між дїтьми страшна. Часто буває таке, переселенчі власти через похибку висилають людскі транспорти до таких околиць, де вільної землї нема, а заким помилка вияснить ся при помочи бюрократичної писанини, люди чекають і марнують послїдний гріш, стаючи справдешними жебраками.

— Репертоар руского народного театру в Стрию. (Саля Народного Дому. Початок о 7 годині вечером. Білети продає Народна Торговля): Ві второк дня 29 с. м. „Надія“ славнозвістна рибацка драма в 4 дїях Гаерманса.

— Перегони бальонів. Звістний фондатор великої нагороди для перегонів самоїздами, Джемс Ґордон Беннет зложив торік до розпорядимости париского аеронавтичного клюбу суму 50.000 франків, призначуючи єї на нагороди в бальонових перегонах, які мають відбувати ся що року між 1. цьвітня а 15. падолиста. Француский аеронавтичний клюб рішив, що перегони мають полягати на найдальшій їздї, або відповідно до атмосферичних відносин, на найдовшій їздї. Участь в перегонах, властиво в конкурсї можуть брати всякі бальони, навіть без керми. Перший конкурс відбув ся торік, дня 30. вересня в Парижи. З города Туйлєріїв вилетїло у воздух 14 бальонів і першу нагороду здобув Американець, поручник Лям. Наслїдком того другий конкурс мусїв відбути ся в Америцї. Точкою злету вибрано місто Ст.

на то, бо пересьвідчив ся, що волю вітця точно виповнив.

— — — — — — — — — — —

Тепер став молодець глядати найдурнїйшого чоловіка в краю, але сим разом обмежив ся до свого родинного Константинополя.

Ідучи дорогою до Високої Порти, чує він музику, а наблизивши ся, бачить величаву процесию в супроводї войска. По самій же серединї їде дуже богато прибраний чоловік на білім арабскім кони. Єго грудь покрита ордерами, а з вузди коня аж капає золото. Цїла Ґалята так само як і Константинополь вийшли приглянути ся хорошим мундурам і парадї. Питає отже одного з видців, що значить та процесия і довідує ся, що то новоіменований великий везир обіймає урядоване.

Коли процесия прибула до брами Високої Порти, великий везир зсїдає з коня і подають єму на таци сьвіжу відрубану людску голову.

Молодцеви на той вид аж волосе стає на голові і знов питає о значінє того. Кажуть єму, що то голова попередного везира, котрий щось провинив і був покараний смертию.

— А чи і голова єго наслїдника буде колись на таци?

— Імовірно. В нинїшних часах тяжко того оминути — відповідає поліциянт.

Супротив того молодець іде до секретаря великого везира і дає єму для єго пана сто фунтів в подарунку. Великий везир, одержавши їх, зачудований таким щедрим даром, питає о жертводавця, а довідавши ся, кличе молодця до себе.

— Хто ти?

— Я син Мустафи, котрий мешкав недалеко Золотих воріт. Але ти єго не знав, пане.

— Але він мусїв знати мене.

— Нї, пане, цїлком тебе не знав.

— Отже чомуж лишив менї ті гроші?

— Отець мій лишив їх для найдурнїйшого чоловіка в Туреччинї. Отже належать тобі.

— А звідкиж ти знаєш, що я найдурнїйший чоловік в Туреччинї.

— То, що ти супротив долї твого попередника міг приймити титул великого везира, єсть достаточним доказом.

Великий везир не найшов та те відповіди; гладить лиш свою довгу бороду, а по хвили просить молодця на вечерю до себе, додаючи, що завтра мусить з ним поговорити.

І слїдуючого дня рано, вимагає від него, аби супроводив єго до палати Амурата, султана. Прибувши на місце, викликує начального евнуха і так до него промовляє:

— Ваша високости! Знаю, що єго султаньска милість зробив менї найбільшу честь, іменуючи мене великим везиром і я безмірно вдячний єму за єго довірє до мене. Однако отсей молодець сказав менї вчера щось, що мене примушує подати ся до димісиї. По моїй з ним розмові чую, що я недостойний такого високого становища.

Евнух остовпів на ті слова. Нїколи ще нї один великий везир не сьмів просити о димісию Та постанова видає ся єму так нечуваною, що сейчас іде донести о тім султанови. Султан очевидно сильно обурений і приказує, аби везир з молодцем ставили ся перед ним.

Так, Амурат в ненайлїпшім настрою і гнївно відзиває ся до везира:

— Щож то мій пане! Сьмієш, чую, просити о димісию?

— Найяснїйший пане! Знаю, що моя постанова надто сьміла, але тому винен отсей хлопець. Нехай же оповість всьо, а сам признаєш, найяснїйший пане, що такий дурний чоловік, як я є, не може повнити так високого уряду.

Прикликаний син Мустафи поясняє цїлу річ, а султан розвеселений видає приказ, аби від тепер нїякий великий везир не міг бути стятий.

Люїс, бо оно положене в середині краю і далеко від обох океанів, які зі сходу і заходу обливають Америку. Лише на полудне менше безпечно, бо у віддали 900 клм. тягне ся великий залив мексиканьский, а так само на північ, де розливають ся великі озера. В однім з тих озер, іменно Мічіґеньскім, утопив ся в 1879 р. американьский воздухоплавець Джон Візе разом зі своїм товаришем. Але й сама цілеччина являє ся не дуже безпечною, бо на північний захід від Ст. Люїс тягнуть ся дівичі ліси з Індиянами, серед котрих воздушних подорожних могла би заскочити не одна пригода. З огляду на те все приготованя до перегонів тревали дуже довго і самі перегони відбули ся минулого тиждня, дня 21. с. м. Власти повідомили заздалегідь всї кораблї, особливо ті, що плавають по американьских озерах, з порученем, аби уважали на бальони та спішили їм на поміч. Крім того воздухоплавці заосмотрили ся в ратункові пояси, сокири, пили, провіянт, мисливскі та рибацкі прилади, щоби в найгіршім випадку мали чим ратувати ся. До конкурсу стануло 9 бальонів, іменно: з Америки, Анґлії, Франциї, Німеччини і Данії. Злет відбув ся при північно-всхіднім вітрі. Всї бальони рушили в тім напрямі в пятимінутових відступах, пливучи в сторону великих озер. Однак пізнійше напрям вітру змінив ся, так, що одні бальони пігнали на північ, а другі на полудне. На другий день зачали приходити з ріжних сторін вісти, де котрий бальон спустив ся. Показало ся, що найдальше залетів німецкий „Pommern", бо спустив ся в Асбері-Парк на березі Атлянтийского океану, зробивши 1600 клм. в часї 39 годин 50 мінут. Француский бальон „L'isle de France" опав в Ґубертсвіль в державі Ню-Джерсі, зробивши 1560 клм. Другий німецкий бальон „Düsseldorf" улетів 1400 клм. і опав коло заливу Делявер. Четвертим з черги бальонмо був американьский „St. Louis", котрий опав у Вестмінстері, зробивши 1300 клм., пятим також американьский бальон „United States", що спустив ся Каледонії, улетівши 1100 клм. З інших бальонів „Hersey" (Америка) опав на землю коло Гамільтона, перелетївши щасливо понад озером Еріє, прочі спустили ся в державах Огайо, Вірджінії і в Меріляндї. Першеньство здобули отже Німці і їм припала нагорода Ґордон-Беннета, срібна різьба. Крім того керманич бальона „Pommern" О. Ербсле одержав премію 12.500 франків, керманич француского бальона специяльну премію 1000 долярів, третій з черги 750 долярів, четвертий 500 а пятий 250 долярів. Найблизші перегони відбудуть ся в Німеччині. Теперішні перегони виказали велику енерґію бальонів і їх здібність до далекого лету. Замітити притім годить ся, що найдовшу дорогу бальоном зробив доси ґр. де ля Воль, котрий улетів 1700 клм.

Телеґрами.

Краків 28 жовтня. По 41 днях посухи впав тут вчера вечером дощ.

Відень 28 жовтня. Королева-мати іспаньска Мария Христина прибула тут вчера із Живця.

Відень 28 жовтня. Угорский президент мінїстрів Векерле від'їхав вчера по полудни назад до Будапешту.

Відень 28 жовтня. Є. Е. п. Намістник ґраф Потоцкий прибув тут вчера.

Будапешт 28 жовтня. В комітаті Гаромсек на порядку дневнім підпалюване лісів. Від кількох днів ряд лісів стоїть в полумінї. Державні ліси коло Фенїґаза горять; огонь внаслідок посухи ширить ся дуже.

Петербург 28 жовтня. (П. А.). Вчера розпочали ся вибори послів до думи в 53 ґуберніях, котрі мають вибрати 330 послів. Після наспівших до півночи вістий вибрано 206 послів, в тім 90 з правиції і партий монархічних, 71 жовтняків і умірених, 1 із союза мирного відродженя, 15 кадетів, 6 магометан, 6 соцяльних демократів, 17 з лївиції. Серед вибраних єсть 12, котрі вже засїдали в думі, між иншими епископ Евлогій і секретар другої думи Челноков.

Венеция 28 жовтня. Внаслїдок зливи прибули всї ріки в охрестности. Низше положені части міст Віченца, Скіо і Тієне залиті. В кількох місцях комуникация перервана. В Ровіґо досягла вода до першого поверха ратуша. Получене зелїзниче межи Есте а Монтаня перерване. В многих місцях поля позаливані. Шкода значна. О жертвах в житю людскім нема доси вісти.

Танґер 28 жовтня. Мулей Гафід довідавши ся, що султан Абдул Азіс висилає войско до Моґадора, вислав дня 22 с. м. поміч своїй меґаллї, котра під проводом Мулея Саафара єсть в дорозї до Моґадора. До команданта войск султана в Моґадорі, Бентбіда, вислав Мулей Гафід послів, котрі мають єму обіцяти чотири тисячі люйдорів за впущене войска Мулея Гафіда до Моґадора; крім того прирік єму Мулей Гафід, що заіменує єго комендантом своїх войск.

Софія 28 жовтня. Вчера відбуло ся тут віче при участи яких 10.000 осіб. Ухвалено резолюциї з жаданем привернення в урядовану давних професорів унїверситету, отвореня унїверситету на ново і привернення автономії унїверситету. В резолюциї висказано докір правительству за нарушене законів і прав народу. Мимо пристрастних бесїд, виголошених на вічу, не прийшло до непокоїв.

Сідне 28 жовтня. Новозеляндский математик і астроном Беверле помер в Динедін в 84-ім році житя.

Кутаіс 28 жовтня. Підчас нападу на поїзд коло стациї Білогори розбишаки кинули 10 бомб і забрали 51.000 рублїв.

Пяченца 28 жовтня. Внаслїдок дощів ріка По виступила з берегів і залила низше положену часть міста та доохрестні поля. Рух зелїзничий межи Пяченцою а Алессандриєю перерваний.

НАДІСЛАНЕ.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).